

בולעטין # 57 - סיון תשכ"ז לפ"ק

וועד העולמי למען הצלת ישראל מעצת מרגלים, ולתקן חטא המרגלים ארגון מוקדש לעקור את עצת המרגלים המדברים לשון הרע על ארצינו הקדושה, (שעל ידיהם נחרב ב' מקדשות וגלינו מארצינו, ובא עלינו כל הצרות רח"ל), ולעורר על קדושת ומצות ישוב ארץ ישראל כמבואר במדרש תלפיות (ענף ארץ ישראל), יחד הקדוש ברוך הוא את ארץ ישראל כמו בעל המיחד קרקע לאשתו למזונותיה, והשכינה אין שורה בחוץ לארץ. ובספר חרדים (דף נ"ז), מצות עשה מן התורה לדור בארץ ישראל, שנאמר וירשתה וישבת בה, וכאמרם ז"ל שמצוה זו שקולה כנגד כל מצות שבתורה, ויתקיים בנו הפסוק דברים (יב, ה') "כִּי אִם אֶל הַמָּקוֹם אֲשֶׁר יבַּחַר ה' אֱלֹהֵיכֶם מִכָּל שְׂבֻטֵיכֶם לְשׂוֹם אֶת שְׁמוֹ שָׁם לְשִׁכְנוֹ תִדְרְשׁוּ וּבֵאתָ שָׁמָּה", ונזכה לביאת המשיח בב"א שנת "אל המקום אשר" לפ"ק.

יצא על ידי וועד העולמי למען הצלת ישראל מעצת מרגלים, ולתקן חטא המרגלים

כמו שכתוב רש"י במדבר (פרק יג פסוק טז) ויקרא משה להושע וגו' - התפלל עליו - יה יושיעך מעצת מרגלים.
באר שבע, ארץ ישראל

פירוש בעלי התוספות על במדבר פרק טו פסוק ב

כי תבאו אל ארץ משובותיכם. למה נסמכה פרשה זו לפרשת מרגלים. לפי שכששמעו ישראל גזירה של הקדוש ברוך הוא אמרו אוי לשוניאיהם של ישראל לעולם לא יכנסו לארץ. לסוף מ' שנה. יחטאו ויגזור עוד הבורא שלא יכנסו. לכך הבטיחם הקדוש ברוך הוא שלסוף מ' שנה יכנסו:

והקריב את קרבנו מנחה לה'. תימא מה ראה הכתוב לתלות נסכים בביאת הארץ והלא מ' שנה שהיו ישראל במדבר לא נמנעו מלהקריב זבחים ועולות ונסכי תמידין ושלמי צבור שבאים חובה ליום שאין קרבן בלא ניסוך. וא"ת לא היה להם יין במדבר הרי שנינו בספרי שתגרי אומות העולם מוכרין להם צדה ויין כי עדיין לא נאסר להם יין עד שגזר פנחס ואפי' תאמ' נהגו בו איסור א"א שלא הוציאו יין לנסכים. מה זה תימא הלא מחלוקת הוא בשחיטת קדשים בין רי"ש ור"ע. מר סבר קרבי נסכים במדבר. ומר סבר לא קרבי. וביחיד קא מיפלגי. אבל קרבנות צבור דברי הכל נסכים כתבי בהו ותלה הכתוב נסכים בביאת הארץ למה לבמה גדולה ולמר לבמה קטנה שלא נהגה במדבר:

(המשך בבולעטין הבא אי"ה)